

THE AMERICAN STAFFORDSHIRE TERRIER

Rasinfogids

American Staffordshire Terrier Club Holland

Website : www.astch.nl

E-mail : info@astch.nl

INHOUD

1	Introductie.....	1
2	De American Staffordshire Terrier Club Holland (ASTCH)	3
3	Geschiedenis van het ras.....	4
3.1	American Staffordshire Terrier versus American Pit Bull Terrier	4
3.2	Geschiedenis van de American Staffordshire Terrier.....	5
4	De rasstandaard	7
5	Het karakter	8
6	Gezondheid.....	10
6.1	Cerebral Ataxia	10
6.2	Heup dysplasie (HD)	11
6.3	Elleboogdysplasie	11
6.4	Hart aandoeningen.....	12
6.5	Allergieën.....	12
6.6	Huid aandoeningen	12
6.7	Andere zaken	12
7	Verzorging.....	13
7.1	Vacht.....	13
7.2	Voeding.....	13
8	Opvoeding	14
8.1	Training.....	14
9	Activiteiten met Amstaffs.....	15
10	Wetgeving.....	16
10.1	Achtergrond.....	16
10.2	Situatie in Nederland	16
10.3	Andere landen	16
10.4	Het gevecht.....	17
11	Aanschaf.....	18
11.1	Stamboom	18

11.2	Gezondheidonderzoeken	18
11.3	Fokker	18
11.3.1	Keuze	18
11.3.2	Koop.....	18
11.3.3	Mede-eigendom	18
11.4	Aandachtspunten	19
11.4.1	Couperen	19

1 INTRODUCTIE

Hier bent u dan aan het begin van onze rasinfogids voor de American Staffordshire Terrier, kortweg Amstaff.. Voor ons een heel belangrijk document, waar we soms met een dubbel gevoel naar kijken.

Uiteraard zijn wij razend enthousiast over onze honden en ons ras in het algemeen. Maar we zijn ook bang om mensen te makkelijk enthousiast te maken, want een hond, en zeker een Amstaff, in huis nemen mag geen lichte beslissing zijn. Te vaak zien we dat mensen de verantwoordelijkheid die ze op zich nemen onderschatten, of een keuze maken uit een verkeerde overweging. Maar u heeft al een belangrijke stap genomen om een goed geïnformeerde en bewuste keuze te maken, want anders las u dit niet.

Dus laten we beginnen met wat van dat enthousiasme. Veel mensen die andere rassen hebben gehad en kennismaken met de Amstaff zullen het u beamen; de Amstaff is niet zo maar een hond. Het is geen dier dat u in huis haalt, dat zijn ding doet, en waar u af en toe een wandeling mee maakt of een balletje mee gooit. Nee, met een Amstaff haalt u een volwaardig nieuw gezinslid in huis. Een gezinslid dat graag en enthousiast deel uitmaakt van ieder onderdeel van het gezinsleven, dat weliswaar een grote zelfstandigheid vertoont, maar een ongekende afhankelijkheid en affectie zal tonen naar ieder lid van het gezin. Sterker nog, naar alle mensen die met dat gezin verbonden zijn, want een Amstaff is van nature een mensvriendelijke allemansvriend, die genegenheid toont met een energie en enthousiasme die geen gelijke heeft in een ander ras.

In dat opzicht is het ook geen moeilijk ras. De Amstaff is binnen het gezin niet overdreven gevoelig voor rangordes. Het is geen ras dat als je het toestaat bij je op de bank te liggen die bank vervolgens grommend voor zich opeist. Nee, dit is een hond die met smart zit te wachten tot u uw plekje op de bank inneemt, om zich vervolgens als een schoothondje bij u te nestelen. Het is ook een hond die feilloos uw emoties peilt. Die gevoeligheid, in combinatie met hun natuurlijke zelfverzekerdheid maakt hen ook zo stabiel en betrouwbaar. Dit is geen hond die reageert op een 'verkeerde' beweging van een voorbijganger maar een hond die in de meeste hectische situaties de kop optilt, kijkt, en denkt 'OK het is goed', en rustig verder gaat met wat hij deed.. Dit is een hond waarvan u denkt dat het een goede sul is, tot u in een situatie komt waarin u zich echt onveilig voelt, en uw hond dat oppikt.

Charlie Chaplin

Filmsterren Roscoe Arbuckle
en Luke

Ja maar, zult u denken, vanwaar dan toch die eerder genoemde angst. Wel, laten we beginnen te zeggen dat de Amstaff een hele sterke hond is, zowel fysiek als geestelijk. Dat fysieke kan soms best een rol spelen, u moet soms letterlijk sterk in de schoenen staan, want als een Amstaff ergens heen wil, dan gaat hij ook. Maar onder de juiste voorwaarden is het ook een hond die zich bewust is van zijn kracht en bereid is om zich in te houden om rekening te houden met uw zwakte. Mensen met een lichamelijke beperking en kinderen zullen soms merken dat een Amstaff zich bij hun inhoudt.

Maar het is ook geestelijk een koppige hond. Uw nee is slechts een reden om het nog een keer te proberen, en als een slechte gewoonte inslijt is het heel moeilijk deze er weer uit te krijgen. Dit is geen hond die u makkelijk traint omdat hij veiligheid zoekt bij u, dit is een hond die zelfstandig het avontuur zoekt.

En ja, hoezeer dit ook een allemansvriend is voor mensen, dat is hij niet naar andere honden. Een Amstaff kan moeite hebben met andere honden. Een Amstaff met een exemplarisch karakter zal geen problemen opzoeken, maar zelfs dan, als de

problemen komen, dan gaat hij er niet voor opzij. En degene die problemen komt zoeken, heeft een grote vergissing begaan.

En zelfs in het uiterste geval dat u een Amstaff heeft die echt geen vlieg kwaad zal doen, dan nog zult u bij alles wat u doet rekening moeten houden met de reputatie van het ras en de angst die sommige mensen dankzij o.a. de media hetze voor ons ras hebben. Dat kan betekenen dat u de enige in uw omgeving bent die met uw hond aangelijnd loopt, met een constante zorg over slecht opgevoede andere honden die uw wandeling tot een hel maken.

Kortom, ook geestelijk moet u sterk in uw schoenen staan, en bereid zijn altijd een voorbeeldige en verantwoordelijke hondenbezitter te zijn.

Om al deze redenen is het ook geen hond die u tijdens uw vakantie zo maar aan iemand anders toevertrouwd, en een pension kan al helemaal een uitdaging zijn. En dat kan grote gevolgen hebben voor uw vakantieplannen, want een Amstaff is niet welkom in Groot Brittannië, Denemarken, Noorwegen, Frankrijk, delen van Duitsland, en nog wat andere gebieden.

Als u deze rasinfogids leest probeert u dan vooral voor uzelf de volgende vragen te beantwoorden:

- **Ben ik bereid het ras te accepteren zoals het is, en mijn verantwoording te nemen?**
- **Komt mijn interesse voor dit ras voort uit de juiste redenen?**
- **Ben ik bereid dag in dag uit de tijd en aandacht aan mijn hond te geven die hij nodig heeft?**

2 DE AMERICAN STAFFORDSHIRE TERRIER CLUB HOLLAND (ASTCH)

In 1992 erkende de Raad van Beheer de ASTCH. Deze vereniging heeft ten doel het behartigen van de belangen van de American Staffordshire Terriër in Nederland.

Onze vereniging heeft zich in de loop der jaren succesvol ingezet voor het behoud van ons ras toen een verbod op Pitbull-achtige honden werd afgekondigd, maar ook vele shows en leuke activiteiten georganiseerd.

Naast onze jaarlijkse Kampioensclubmatch organiseren wij de laagdrempelige jongehonden- en veteranendag, ideaal voor mensen die eens willen kennismaken met het showen van hun hond.

Maar daarnaast worden er ook vele leuke sportieve elementen georganiseerd, zoals de uitdagende Dog survival, de Challenge Run en andere activiteiten in een jaarlijks variërend programma. En voor de gezelligheid hebben wij uiteraard onze jaarlijkse clubdag, waar we ook een veelheid aan activiteiten, van sport tot show, aanbieden.

Daarnaast geeft de ASTCH driemaandelijks het verenigingsblad Amstaff uit. U kunt daarin interviews lezen met kenners van ons ras, de redactie houdt u op de hoogte van nieuws betreffende honden in het algemeen en natuurlijk de Amstaff in het bijzonder. Het blad staat ook vol met leuke foto's. De reacties van de leden geven u een aardig beeld van wat u van een American Staffordshire Terriër kunt verwachten.

De ASTCH heeft een website met veel informatie. U kunt deze site vinden op <http://www.astch.nl>

Lidmaatschap

Inlichtingen over het lidmaatschap kunt u verkrijgen op onze website of bij de secretaris of penningmeester. Hun adressen vindt u hieronder.

Penningmeester: penningmeester@astch.nl

Secretariaat: secretaris@astch.nl

Aan het lidmaatschap zijn de volgende kosten verbonden:

Eénmalig inschrijfgeld	€ 5,-
Jaarcontributie	€ 28,-
inschrijfgeld gezinslid	€ 5,-
Jaarcontributie gezinslid	€ 14,-

Betalingen:

NL70 BUNQ 2025 4211 76

ten name van de penningmeester van de ASTCH.

U kunt natuurlijk ook via de website een e-mail sturen aan onze penningmeester.

3 GESCHIEDENIS VAN HET RAS

3.1 American Staffordshire Terrier versus American Pit Bull Terrier

Er is altijd verwarring rond de Amstaff en de Pitbull. Niet vreemd, en het is goed om hier al meteen aan het begin duidelijkheid in te geven. Zijn de American Pit Bull Terrier en de American Staffordshire Terrier hetzelfde ras, of twee verschillende rassen?

De American Pit Bull Terrier was geregistreerd door de United Kennel Club (UKC) in de VS, een register voor vechthonden. Toen de grondleggers van de Staffordshire Terrier Club of America erkenning van de American Kennel Club (AKC) probeerden te verkrijgen is vanwege controversies rond de Pitbull, gekozen voor de naam American Staffordshire Terrier. Deze naamgeving doet niet af aan het feit dat op dat moment beiden genetisch van hetzelfde ras waren en er nooit een ander ras naast de Pitbull is gebruikt voor het leggen van de basis van de Amstaff.

Echter er zijn een aantal zaken om te overwegen:

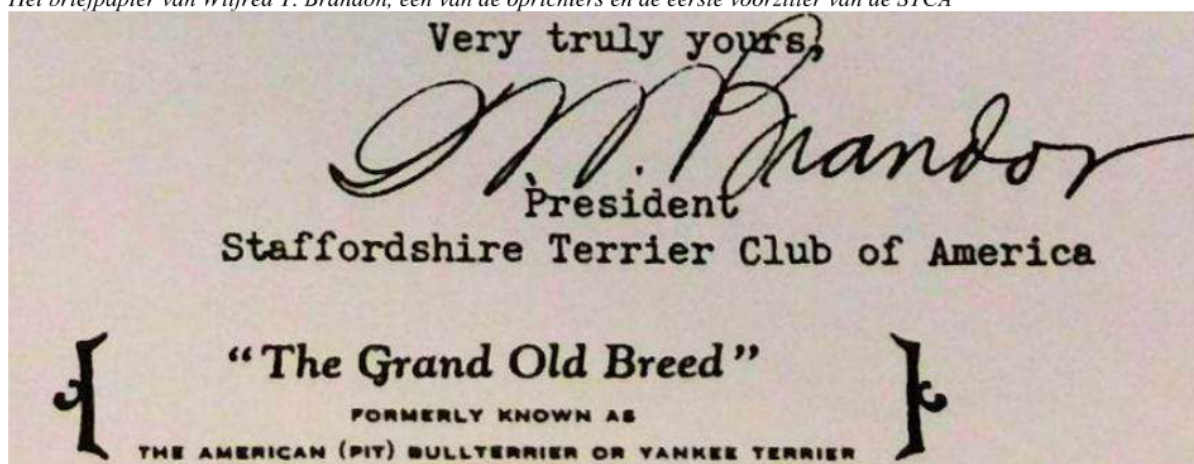
- De American Pit Bull Terrier wordt in de VS geregistreerd door de UKC maar is geen FCI erkend ras, en dus ook geen in Nederland erkend ras. Dat betekent dat bij de Pitbull de afstamming in Nederland niet met erkende stambomen aangetoond kan worden en men dus niet weet wat de genetische achtergrond van de hond is (behoudens een UKC stamboom). Het kan alles zijn wat op een Pitbull lijkt.
- In veel (Europese) landen is er wetgeving die het houden van en fokken met Pitbull-achtige honden verbiedt (zogenaamde Breed Specific Legislation, kortweg BSL). In een aantal van deze landen is een uitzondering gemaakt voor de Amstaff met stamboom.

Kortom, genetisch is een Amstaff gelijk aan de oorspronkelijke Pitbull, en hebben beiden dan ook in principe dezelfde karaktereigenschappen. Alleen wijkt wat nu voor Pitbull door gaat vaak van die oorsprong af omdat de afstamming niet meer betrouwbaar controleerbaar is.

Wat de Amstaff echter sterk onderscheidt van de Pitbull-achtigen / Look-a-likes is het volgende:

- De controleerbare afstamming, dus zonder mogelijke kruising met rassen die het karakter wijzigen;
- De selectie van ouderdieren, zeker in Nederland met de verplichte test op het karakter;
- Veelal de socialisatie, want de niet rashonden zijn niet zelden afkomstig van (buitenlandse) broedfokkers. Een gebrek aan socialisatie maakt van deze honden vaak probleemhonden;
- De selectie van de puppykopers door de fokkers, en daarmee de opvoeding van de honden.

Het briefpapier van Wilfred T. Brandon, een van de oprichters en de eerste voorzitter van de STCA

3.2 Geschiedenis van de American Staffordshire Terrier

De vroege voorouders van de Amstaff zijn mastiff-achtige honden die al lang geleden van Azië naar Engeland kwamen. Deze honden werden gebruikt om met grote diersoorten te vechten en hadden een moedige inslag.

Selectie naar kleinere honden leidde tot het ontstaan van de Bulldog die gebruikt werden om stieren te bevechten en hadden de kwaliteit nooit los te laten. Oorspronkelijk werden deze gebruikt door boeren en slaggers, maar later werden er gevechten gehouden.

In 1835, werd deze praktijk verboden maar bleven hondengevechten wel door gaan. In een hondengevecht is kracht niet de enige belangrijke factor, maar zijn snelheid en wendbaarheid ook van groot belang. Om die reden werden de Bulldogs gekruist met de felle, snelle en wendbare terriërs uit die tijd. Dit leidde in de gemeenschap van mijnwerkers in Staffordshire tot de Bull-and-Terrier, Bull Dog Terrier, Bull and Terrier Dog, Half-and Half, Pit Dog of Pit Terrier..

Philip Reinagle - Bulldog - 1802

Hoewel deze honden gefokt werden voor agressie naar andere honden, met grote moed en een hoge tolerantie voor pijn, stond vanaf het begin één andere eigenschap voorop; toewijding aan mensen. Als deze honden zich ooit tegen een mens richten, beten of agressie toonden leit men zo'n hond inslapen. De verzorgers en scheidsrechter in de ring, maar ook de kinderen van de fokker thuis, moesten onder alle omstandigheden veilig bij de hond kunnen zijn.

De Bull-and-Terriers maakten de oversteek naar Amerika met immigranten uit Engeland en Ierland. In het nieuwe en wilde terrein was de behoefte aan een grotere hond, die in de stad nog steeds werd gehouden voor gevechten, maar ook met pioniers meereisde als een all round huis- en werkhond.

De Bull-and-Terriers hebben zich uiteindelijk ontwikkeld tot drie hedendaagse rassen: de Staffordshire Bull Terriër, de Bull Terriër, en de American Staffordshire Terriër.

Old English White Terrier

Aan het einde van de 19e eeuw werd een register in het leven geroepen en werden de vechthonden door de United Kennel Club geregistreerd als American Pit Bull Terriërs. Men moet wel bedenken dat maar een heel klein aantal honden daadwerkelijk meedraaide in de hondengevechten, terwijl de rest gewoon dienst deed als huishond of werkhond op de boerderij. Deze vriendelijke hond werd door zijn karakteristieke moed al gauw het symbool van zijn nieuwe thuisland.

Gedurende de eerste wereldoorlog werd een Pit Bull die dienst deed bij de Amerikaanse troepen, Sergeant Stribby (1916 – April 4, 1926), zelfs de meeste gedecoreerde WOI hond en de enige die in de strijd tot sergeant werd gepromoveerd. Hij redde zijn regiment van verrassingsaanvallen met mosterdgas, vond en hielp gewonden en ving een Duitse spion door hem bij zijn broek vast te houden tot hij gepakt kon worden.

In het begin van de jaren dertig wilde een groep, niet geïnteresseerd in hondengevechten, erkenning door de American Kennel Club. Na veel lobbyen gebeurde dat uiteindelijk onder de naam Staffordshire Terrier. Toen later in Engeland de Staffordshire Bull Terriers erkend werden is die naam veranderd naar American Staffordshire Terrier. Een van de eerste honden die

ingeschreven werd was filmster en kindervriend Petey, uit de komedie serie 'The Little Rascals' (de boefjes).

De eerste Amstaff kwam naar Nederland in 1983, en in 1985 werd de American Staffordshire Terrier Club Holland (ASTCH) opgericht, waarna in 1992 erkenning volgde door de Raad van Beheer.

Petey

4 DE RASSTANDAARD

ALGEMENE INDRUK

De American Staffordshire Terrier behoort de indruk te geven van grote kracht in verhouding tot zijn grootte. Een hond die stevig in elkaar zit, gespierd maar ook lenig en gracieus is en attent ten opzichte van zijn omgeving. Hij moet geblokt zijn, mag geen lange poten hebben en niet 'racy' in outline zijn. Zijn moed is spreekwoordelijk.

HOOFD

Middelgroot, ovaal diep, brede schedel, zeer uitgesproken wangspieren, duidelijke stop en hoog geplaatste oren. De snuit is middelgroot, afgerond aan de bovenkant en abrupt naar beneden vallend onder de ogen. Sterke, duidelijk afgetekende kaken. De onderkaak behoort bijkracht te hebben. De lippen sluiten en zijn gelijk, niet los. Boventanden moeten bij de voortanden aan de buitenkant nauw aansluiten (een zgn. schaargebit). De neus moet duidelijk zwart zijn. Het ongecoupeerde oor moet kort zijn en wordt gedragen als een zogenaamd 'half rose' of 'prick' oor. Een geheel hangend of staand oor is fout.

NEK

Zwaar en licht gebogen, taps toelopend van de schouders naar de achterkant van de schedel. Middelmatische lengte. Geen losse huid.

SCHOUDERS

Sterk en gespierd met ruimte en hellende schouderbladen.

RUG

Tamelijk kort. Licht hellend vanaf de schoft naar de romp met een kleine korte helling naar de staartaanzet. De lendenen een weinig naar binnen vallend.

LICHAAM

Goed gewelfde ribben, dicht naast elkaar, tot ver naar achteren geplaatst. Voorpoten tamelijk wijd uit elkaar geplaatst zodat de borst zich kan ontwikkelen. Brede en diepe borst.

STAART

Kort in verhouding tot zijn grootte, laag aangezet en toelopend tot een fijne punt. De staart mag niet gekruld zijn en ook niet over de rug worden gedragen. Niet gecoupeerd.

BENEN

Rechte voorpoten met groot, ronde bone, recht op de voeten. De voorpoten recht naast de borst gezet. Achterhand goed gespierd, goed gehoekt, niet naar binnen of naar buiten gedraaid. Compacte, niet al te grote voeten. Het gangwerk moet veerkrachtig zijn zonder te rollen of telgang.

VACHT

Kort, strak, hard aanvoelend en glanzend.

KLEUR

Iedere kleur, egaal, gedeeltelijk gevlekt of gevlekt is toegestaan. Echter geheel wit, meer dan 80 procent wit, black and tan en leverkleur moeten niet worden aangemoedigd.

MAAT

Bij de reuen heeft een schofthoogte van 45,7 cm tot 48,3 cm de voorkeur en bij de teven heeft een schofthoogte van 43,2 cm tot 45,7 cm de voorkeur. De hoogte en het gewicht moeten echter in een goede verhouding tot elkaar staan.

FOUTEN

Leverkleurige of bruingevlekte neus, lichte ogen, lichte of roze oogranden, te lange staart, slecht gedragen staart en boven- of ondervoorbeet.

5 HET KARAKTER

Jaren geleden publiceerde een Nederlandse krant een nieuwsbericht over een man van meer dan 60 jaar oud, die in het centrum van Amsterdam liep met aan weerszijden van hem een leuk uitzijnde jonge dame.

Een jongere man, blijkbaar erg jaloers, begon de kleine groep lastig te vallen, met de mededeling dat de dames veel beter af waren met hem dan met 'opa'. Toen na een tijdje de jongeman fysiek begon te dreigen lag hij binnen een paar tellen gestrekt op de straatstenen. Het bleek dat 'opa' een zwarte band had in 5 verschillende vechtsporten. In een interview vertelde de man de krant dat hij pacifist was. Dat kon hij naar eigen zeggen zijn omdat hij zichzelf heel goed kon verdedigen.

In januari 2014 vertelden kranten over de hele wereld het verhaal van een 8-jarige jongen die 4 volwassenen en 2 kinderen had gered van zijn familie tijdens een brand in hun huis. Terwijl de geredde mensen buiten worstelden om lucht te krijgen keerde de jongen terug in het huis in een poging om zijn beste vriend te redden, zijn grootvader, en een andere gehandicapte lid van de familie. De jongen heeft deze poging helaas niet overleefd.

U zult zich afvragen waarom deze verhalen in deze rasinfogids staan. Het antwoord is dat als deze twee mensen honden waren geweest, zij Amstaffs waren geweest met een voorbeeldig en karakteristiek temperament. Kortom:

- **“Zijn moed is spreekwoordelijk”.** Dit is een zeer belangrijk aspect van het karakter. Een Amstaff is niet bang (en is geen Amstaff als hij bang is). Die moed is ook een rode draad in de geschiedenis van het ras. Moed is echter iets heel anders dan agressiviteit, die immers vaak bedoeld is om onzekerheid te verbergen. Een Amstaff moet moed en zelfvertrouwen uitstralen en gaat nergens voor opzij. Het is daarmee ook een nieuwsgierige en avontuurlijke hond;
- Een Amstaff heeft genoeg zelfvertrouwen om niet te hoeven vechten, en kan zelfs zijn kalmte houden als het nodig is. Dat is de reden dat bijvoorbeeld Cesar Millan Pitbulls inzet als oefenhonden bij de heropvoeding van honden met hond agressie. Maar als een andere hond echt problemen zoekt, dan vindt hij er meer dan hem lief is. Het is geen hond die het probleem start, maar wel de hond die het beëindigt;
- **“Attent ten opzichte van zijn omgeving”** beschrijft de levendige, nieuwsgierige en intelligente houding van de Amstaff die alles in de gaten houdt en niets mist, maar die door zijn zelfvertrouwen altijd net die seconde bedenktijd neemt voor hij reageert. Maar het is niet alleen een hond die observeert, maar een die deel wil zijn van wat er gebeurt. Een hond waarmee je goed actieve dingen kunt doen en die graag werkt.
- Een Amstaff is extreem mensgericht en mensvriendelijk.
 - Zelfs de meest mishandelde Amstaff is vaak zonder problemen benaderbaar, ook door wildvreemden;
 - Amstaffs zijn zeer gevoelig voor gemoedstoestand. Veel eigenaren zien het vriendelijke gedrag van hun Amstaff naar andere mensen en vragen zich af of hun hond ze ooit zou beschermen als dat nodig was. Diegenen die zich in een situatie hebben gevonden waarin ze zich werkelijk bang en bedreigd voelden zullen vertellen dat hun hond er opeens voor ze stond, alert, beschermend en klaar om in te grijpen.
 - Ze zijn in staat om zich heel goed aan te passen aan zwakkeren. Hoewel van nature lomp kunnen ze heel voorzichtig zijn met kinderen, ouderen, of mensen met een mentale of fysieke handicap;
 - Een Amstaff is ook heel tolerant qua opvoeding naar mensen. Dit is geen hond die als hij in bed mag kruipen vervolgens territoriaal wordt en de baas het bed uit jaagt. Dit is een hond die niet kan wachten tot de baas bij hem komt liggen.
 - Ze zullen hun leven geven voor hun baas. Een gezin dat in hun huis was overvallen door brand wist te ontkomen op hun jongste dochter na. De brandweer die naar binnen ging om het meisje te redden vond haar op bed, beschermd door het lichaam van de Pitbull van het gezin. Het meisje was nauwelijks gewond, terwijl de hond over 60% van haar lichaam verbrand was. Het aantal gevallen van Amstaffs/Pitbulls die hun leven gaven voor hun baas is groot.
- Het is een terriër. Koppig en met een sterk karakter. “Nee” is een uitdaging om het nog eens te proberen, dus de baas moet niet hard zijn, maar wel consequent. En als je een terriër fysiek aanpakt, dan komt hij fysiek terug. Een Amstaff vereist dan ook geen fysiek harde aanpak zoals ze zelfs op sommige hondenscholen propageren. Een afkeurend woord of een teken van goedkeuring zijn de beste middelen want dit ras heeft een grote “will to please”.

De ideale Amstaff moet altijd moed en zelfvertrouwen uit stralen

There is one trait that is constantly being harped upon, and that is their attitude toward other dogs. I would just like to suggest that those who will admit they are not authentically familiar with the breed in this respect, visit some of the shows. If they do this, I feel certain that they will find the breed in general to be very quiet, not prone to barking. As a matter of fact, they will make less noise and fewer attempts to grab another dog than any other member of the terrier group. It is true that they will fight if given cause, but the average person would not have or want a dog that was a coward. This breed is tractable around other dogs, and it remains that if and when attacked, the chances are ten to one that they will give a better account of themselves than their opponents. It can definitely be said that in many of the cases where these dogs have been accused of malice toward other dogs, that the other dog was the aggressor. Stafs are not in any sense bullies, and are not prone to pick fights.

JUST ONE BIG FAMILY

Wilfred T. Brandon President en een van de oprichters van de STCA in zijn voorwoord bij het boek van Clifford A. Ormsby, *The Staffordshire Terrier*

Vertaling:

Er is één eigenschap waar voortdurend op gehamerd wordt, en dat is hun houding ten opzichte van andere honden. Ik zou willen voorstellen dat degenen die kunnen toegeven dat ze niet echt vertrouwd zijn met het ras in dit opzicht, een bezoek brengen aan de shows. Als ze dit doen, dan ben ik er zeker van dat ze het ras in het algemeen zeer rustig zullen vinden, niet geneigd om te blaffen. Sterker nog, ze maken minder lawaai en zullen minder vaak naar een andere hond uitvallen dan enig ander lid van de terriër groep. Het is waar dat ze zullen vechten als ze een reden gegeven wordt, maar de gemiddelde persoon zou geen hond willen hebben die een lafaard is. Dit ras is handelbaar rond andere honden, en het indien en wanneer aangevallen, is de kans 10 tegen 1 dat ze het er beter vanaf brengen dan hun tegenstanders. Het kan zeker gezegd worden dat in veel van de gevallen waarin deze honden zijn beschuldigd van agressie naar andere honden, dat de andere hond de aanstichter was. Stafs zijn in geen enkel opzicht "bullies" (pestkoppen), en zijn niet geneigd gevechten te starten.

In Nederland worden ouderdieren bij het fokken verplicht onderworpen aan de MAG test (Maatschappelijk Aanvaardbaar Gedrag). Zonder deze test wordt geen stamboom afgegeven door de Raad van Beheer. De MAG test richt zich vooral op het gedrag naar mensen, inclusief baby's en kleine kinderen, andere honden, bewegende voorwerpen en vreemde luide geluiden. De test

wordt deels gedaan in bijzijn van de eigenaar deels zonder de eigenaar. De foto's tonen een aantal test situaties. Wereldwijd scoort dit ras beter dan alle andere rassen in dit soort testen.

6 GEZONDHEID

De Amstaff is nog steeds een redelijk gezond ras. Toch komen ook hier een aantal erfelijke en niet erfelijke ziektes voor die aandacht behoeven. Daarover hieronder informatie. Uitgebreidere informatie vind u op onze site:

<http://www.astch.nl/index.php/nl/ras-info-menu/gezondheid>

6.1 Cerebral Ataxia

Ataxia is de ergste ziekte in dit ras. Zieke dieren beginnen meestal tussen het 3e en 5e levensjaar symptomen te tonen en gaan dan een ellendige lijdensweg tegemoet waarbij ze langzaam controle over hun lichaam verliezen. Gelukkig is er sinds 2008 een DNA test beschikbaar en sinds 1 januari 2016 het testen en uitsluiten van de ziekte een verplicht onderdeel om een stamboom te verkrijgen in Nederland.

De DNA test wordt gedaan op een simpel monster van het wangslim.

Cerebral Ataxia vererft autosomaal recessief, wat betekent dat een hond twee slechte genen moet hebben om ziek te worden (een van iedere ouder).

Een geteste hond kan 1 van de volgende uitslagen krijgen:

- Normaal Homozygoot (vrij): 2 normale kopieën van de betreffende genen. De hond heeft de ziekte niet en kan die ook niet doorgeven, en kan dus ook geen ziek nageslacht produceren.
- Heterozygoot (drager): 1 normale kopie en 1 gemuteerde kopie van het betreffende gen. De hond heeft de ziekte niet, maar kan die wel doorgeven.
- Gemuteerd homozygoot (lijder): 2 gemuteerde kopieën van het betreffende gen. De hond is lijder en kan ziek worden (het is niet zeker of dat altijd gebeurt) en geeft de ziekte door aan het nageslacht.

De onderstaande tabel toont de kansen op uitkomsten bij verschillende combinaties.

	Vrij	Drager	Lijder
Vrij	100% Vrij	50% Vrij 50% Drager	100% Drager
Drager	50% Vrij 50% Drager	25% Vrij 50% Drager 25% Lijder	50% Drager 50% Lijder
Lijder	100% Drager	50% Drager 50% Lijder	100% Lijder

Deze percentages geven de kans voor iedere geboren pup weer. Dat wil niet zeggen dat in een nest deze verdeling altijd te zien is. Zo kunnen twee drager net zo goed een heel nest met allemaal vrije puppy's voortbrengen, als een heel nest met alleen maar lijders.

6.2 Heup dysplasie (HD)

Heupdysplasie (HD) is een door erfelijke factoren en uitwendige invloeden bepaalde ontwikkelingsstoornis van de heupgewrichten. Sommige honden ondervinden hiervan ernstige hinder en kunnen gaan mank lopen. Er zijn echter ook honden met meer of minder ernstige misvormingen van de heupgewrichten, die daarvan geen last lijken te hebben.

De Amstaff lijkt in dat opzicht (waarschijnlijk door de zware bespiering) veel minder gevoelig voor het werkelijk lijden door deze aandoening dan andere rassen.

Het fokreglement van de ASTCH verplicht aangesloten fokkers een HD test uit te voeren, maar laat de keuze aan de fokker hoe met het resultaat om te gaan. Als puppykoper kunt u uiteraard het testresultaat bij de fokker opvragen.

HD wordt getest aan de hand van röntgenfoto's van de heupgewrichten, deze HD foto's kunnen door een dierenarts worden gemaakt welke hiervoor de juiste apparatuur in huis heeft en een overeenkomst heeft met de afdeling Gezondheid, Gedrag en Welzijn (GGW), het beoordelingspanel van de Raad van Beheer. In Nederland is het gebruikelijk dat zij de foto's beoordelen en registreren, deze moeten dan ook aan bepaalde voorwaarden voldoen.

HD A (vrij): de hond is röntgenologisch vrij van heupdysplasie, wat echter niet betekent dat de hond geen "drager" van de afwijking kan zijn.

HD B (overgangsvorm): op de röntgenfoto's zijn geringe veranderingen gevonden, die weliswaar toegeschreven moeten worden aan heupdysplasie, maar waaraan in het kader van de fokkerij geen directe betekenis kan worden toegekend.

HD C (licht positief): bij de hond zijn duidelijke veranderingen, passend in het ziektebeeld van HD zijn gevonden.

HD D (positief): bij de hond zijn ernstige veranderingen, passend in het ziektebeeld van HD zijn gevonden.

HD E (positief in optima forma): de heupgewrichten zijn ernstig misvormd

Meer informatie betreft HD, de beoordeling etc. kunt u vinden op www.raadvanbeheer.nl

6.3 Elleboogdysplasie

Het fokreglement van de ASTCH verplicht aangesloten fokkers een ED test uit te voeren, maar laat de keuze aan de fokker hoe met het resultaat om te gaan. Als puppykoper kunt u uiteraard het testresultaat bij de fokker opvragen. Elleboogdysplasie-onderzoek richt zich op 4 verschillende aandoeningen van het ellebooggewricht, die echter allen op den duur tot deformatie van het gewricht en kreupelheid kunnen leiden. Het zijn ontwikkelingsstoornissen van met name het kraakbeen in gewrichten die onder invloed van erfelijke en andere factoren ontstaan. Sommige honden kunnen hiervan op jonge leeftijd reeds ernstige problemen ondervinden. Bij andere zullen pas op latere leeftijd de ernstige misvormingen in het gewricht aanleiding zijn tot kreupelheid.

Het onderzoek is gebaseerd op röntgenfoto's van de ellebogen, en wordt in Nederland beoordeeld door een panel van de Raad van Beheer. Omdat de oorzakelijke redenen per ras kunnen verschillen, zal ook het aantal vereiste röntgenopnamen per ras verschillend kunnen zijn.

De uitslag kan zijn:

- Vrij
- Grensgeval
- Graad 1
- Graad 2
- Graad 3

Meer informatie betreft ED, de factoren, beoordeling etc. kunt u vinden op www.raadvanbeheer.nl

6.4 Hart aandoeningen

Er zijn verschillende mogelijke hartaandoeningen. Testen is in het fokreglement van de ASTCH niet verplicht gesteld, maar wordt wel aangemoedigd. Testen gebeurt door middel van een echoscopie van het hart.

6.5 Allergieën

Allergieën, en gerelateerde huidproblemen zijn het meest frequent optredende probleem in ons ras. Dit kan beïnvloed worden door zaken van buiten, met name de kwaliteit van het voer spelt vaak een grote rol. Voedsel kan namelijk een grote positieve, maar ook negatieve bijdrage leveren aan het afweersysteem en veel allergieën zijn gerelateerd aan een verminderde afweer. De hoge blootstelling van de huid, vanwege de korte vacht, is een verergerende omstandigheid.

Sommige allergieën, zoals de vaak voorkomende grasallergie, zijn een tijdelijke probleem in de periode dat het afweersysteem van een Jonge hond zich ontwikkelt. Dit is zeer vergelijkbaar met de kinderziektes bij mensen.

Er zijn helaas geen goede testen beschikbaar voor dit probleem, en er is ook weinig bekend over de oorzaken en erfelijkheid van deze problemen. Het is dan ook een verantwoordelijkheid van de fokkers om hier goed mee om te gaan, zowel in het fokprogramma als in de voorlichting naar de puppykopers.

6.6 Huid aandoeningen

Terwijl sommige huidproblemen gerelateerd zijn aan allergieën zijn anderen dat niet.

- Demodex.
Het voorkomen van Demodex (een mijt soort) heft als onderliggende oorzaak een probleem in het afweersysteem. Dit kan erfelijk zijn, maar ook veroorzaakt worden door andere invloeden die het afweersysteem aantasten of aan een nog niet voldoende ontwikkeld afweersysteem op jonge leeftijd. Behandeling kan helpen maar kan ook het afweersysteem verder verzwakken, en soms is tijd (of het ouder worden) of andere versterking van het afweersysteem het beste medicijn. Demodex kan lokaal zijn (meestal op kop en schouders) of algemeen (over het hele lichaam).
Er is geen test beschikbaar om vooraf te testen op gevoeligheid
- Hormonale schommelingen.
Sommige teven tonen problemen rond de loopsheid. Hormonale schommelingen verzwakken de afweer en zettend e deur open voor schimmels en bacteriële infecties op de huid. Dit kan veranderen onder invloed van een dracht, na een nest, of door sterilisatie.

6.7 Andere zaken

- Kruisbanden: hoewel er geen aanwijzingen zijn voor een erfelijk probleem in het ras zijn kunnen Amstaffs gevoelig voor dit probleem door de kracht van hun bespiering.
- Knikstaarten kunnen voorkomen in nesten. Meestal heeft dat geen gevolgen voor de levensverwachting of levenskwaliteit van de hond, maar in extreme gevallen kan het een teken zijn van een structurele fout in de ruggengraat die verdere consequenties kan hebben. Afhankelijk van de oorzaak (erfelijk of een ongeluk) kan een Fokker besluiten of hij een hond wel of niet uitsluit van zijn fokprogramma.

7 VERZORGING

7.1 Vacht

Amstaffs zijn met hun korte vacht makkelijke honden om te verzorgen. Een vochtige doek is genoeg om ze weer schoon te krijgen. Die korte vacht maakt ze echter ook kwetsbaar, dus als ze door een landbouwveld hebben lopen rennen is een spoelbeurt goed om ongewenste stoffen te verwijderen voor ze reacties op kunnen roepen.

Bij jonge Amstaffs ziet men daarom ook nog wel eens een reactie op gras (grasallergie). Een bezoek aan de dierenarts en behandeling met bijv. cortisonen of overschakeling op hypo-allergeen voer maakt de situatie alleen maar erger. Ouders kennen de situatie dat je met een kind met rode vlekken en koorts naar de dokter gaat, meewarig wordt aangekeken, verteld wordt dat dit de 2^e, 3^e, enz. kinderziekte is en dat dit vanzelf overgaat. Ook een jonge hond moet zijn weerstand opbouwen en over dit soort zaken heen groeien.

Verder hoort een Amstaff natuurlijk in top conditie te zijn. Dit betekent een goed ontwikkelde en goed gedefinieerde spiermassa. Hun vacht moet een goede gezondheid weerspiegelen; glanzend, overvloedig en in goede staat. Als atleet hoort overgewicht niet bij het juiste beeld van het ras. De juiste conditie is dat de ribben net niet zichtbaar zijn maar wel makkelijk te voelen. Voer dan ook altijd 'met het oog'.

De fokker van uw hond zal u ongetwijfeld kunnen adviseren over de juiste voeding en andere aspecten van de verzorging.

7.2 Voeding

Dit is een zeer belangrijk aspect voor de Amstaff. Het zijn geen overdreven grote eters, maar ze hebben wel een flinke spiermassa die opgebouwd en onderhouden moet worden. Een voer met een iets hoger eiwit- en vetgehalte kan daar bij helpen.

Waar het meest voorkomende probleem in het ras huid/allergie problemen zijn, speelt voeding hier vaak een sleutelrol in. Granenvrij voer heeft bij menige hond bereikt wat dure behandelingen bij de dierenarts niet lukte. De probleem ingrediënten zijn granen (tarwe, haver, enz.) en mais. Rijst geeft meestal minder problemen.

Tegenwoordig is er een ruime keuze:

- Granenvrije brokken
- KVV (Kant en klaar Vers Vlees, verkrijgbaar uit de diepvries) (let op, is niet altijd granenvrij)
- BARF ("Bones And Raw Food" of "Biologically Appropriate Raw Food")

8 OPVOEDING

8.1 Training

De Amstaff is een goed te trainen hond. Leger en politie in de Verenigde Staten maken graag gebruik van Amstaffs/Pitbulls. Maar het is en blijft een terriër en daarmee een koppige hond die consequent opgevoed moet worden. Let wel op dat consequent niet betekent 'hard'. Een Amstaff heeft veel voor zijn baas over, en een lichte stemverheffing is vaak al genoeg. Een Amstaff fysiek hard aanpakken maakt hem doodongelukkig en het risico is dat de hond daar ook fysiek op reageert. Hondenscholen die beweren dat je een Amstaff hard moet aanpakken hebben niets begrepen van het ras.

Het is een erg sterk ras, en dat kan het voor sommige mensen fysiek best uitdagend maken. En vergelijk een Amstaff niet met andere, grotere en zwaardere rassen. Het probleem zit niet in de massa, maar in massa x energie, en in die combinatie is de Amstaff een kampioen, zelf tot leeftijden van over de 10 jaar.

Maar de kracht van de baas moet mentaal zijn. De Amstaff voelt mensen feilloos aan. Onzekerheid kan leiden tot problemen, of tot een ongelukkige hond. Is de baas zeker, en vastbesloten problemen voor zijn hond op te lossen zodat de hond dat niet hoeft te doen, dan is de opvoeding geen probleem.

Mocht er toch een probleem zijn, neem dan contact op met de fokker, en zoek samen een oplossing. Niet iedereen is geschikt voor het ras, en soms zijn honden die onhandelbaar lijken bij een andere baas makkelijke en sociale honden. Soms helpt het invoeren van een trainer of gedragsdeskundige, maar de beste remedie is vaak een verandering in de houding van de baas zelf.

9 ACTIVITEITEN MET AMSTAFFS

De Amstaff is een ras bedoeld om te werken. Zijn atletisch gebouwd, hun natuurlijk vertrouwen en will to please maken het een veelzijdige werkhond. Hoewel er weinig is dat een Amstaff niet kan doen, is het belangrijk om altijd individuele kwaliteiten van de hond mee te nemen in de keuze welke activiteiten geschikt zijn.

Van Amstaffs is bekend dat ze ver gaan om hun baas te behagen, en dat maakt ze soms kwetsbaar voor blessures als ze niet goed worden getraind en behandeld.

Het type / de bouw kunnen ook een rol spelen bij de keuze van geschikte sporten, maar in het algemeen zijn alle sporten geopend voor Amstaffs:

- Gehoorzaamheid
- Behendigheid
- Cani Cross
- Breiten sport
- Flyball
- Frisbee
- Tracking
- Long en high jump
- Reddingswerk
- Therapie hond

De ASTCH probeert mensen te motiveren en ondersteunen om deel te nemen aan allerlei activiteiten met hun Amstaff, van pret tot competitie, door het organiseren van diverse evenementen per jaar en door de competitie voor de beste sportieve Amstaff.

Reddingswerk

Frisbee

Behendigheid

Cani Cross

10 WETGEVING

10.1 Achtergrond

Door de geschiedenis heeft een aantal hondenrassen opeenvolgend te lijden gehad van een slechte reputatie. Vaak werd dit veroorzaakt door historische gebeurtenissen en specifieke groepen in de samenleving die deze rassen hielden wegens hun vermeende felle kwaliteiten en slechte reputatie, vaak versterkt door onrechtvaardige media-aandacht.

Na de Bloedhond, de Duitse herder, de Dobermann en de Rottweiler, is ons ras, onder verschillende aanduiding, samen met de Staffordshire Bull Terrier het laatste ras dat te lijden heeft van dit effect.

Haar reputatie van een ras zonder angst, gespierd en met een geschiedenis van hondengevechten hebben de aandacht getrokken van verkeerde groepen mensen in de samenleving, in het bijzonder in de drugscriminaliteit. Incidenten door onverantwoord eigendom door deze mensen, uitvergroot door de media-aandacht en populistische politiek hebben geleid tot specifieke wetgeving tegen het ras, de zogenaamde ras-specifieke wetgeving of in het Engels Breed Specific Legislation (BSL).

10.2 Situatie in Nederland

Van 1993 tot 2008 zijn Pit Bull-achtige honden in Nederland verboden geweest. Tijdens deze periode zijn honderden honden, sommige trouwe en lieve huisdieren, gedood louter vanwege hun uiterlijk. De American Staffordshire Terrier, als rashond met FCI erkende stamboom, werd uitgesloten van het verbod. Exemplaren van het ras mochten uitsluitend worden gebruikt om te fokken na het slagen voor een karakter en gedragstest. Dit verbod werd opgeheven op basis van wetenschappelijk onderzoek dat aantoonde dat het verbod niet had geleid tot vermindering van het aantal bijtincidenten, leidde tot onnodig lijden en anderzijds niet effectief was omdat het zich niet op de werkelijke oorzaak van incidenten, de eigenaar, richtte. Sinds 2009 is de focus verschoven van de hond, en de specifieke ras, naar de eigenaar.

Helaas is het einde van die wetgeving niet het einde van onze strijd. Incidenten met Pit Bull achtige honden komen nog steeds voor en blijven overdreven media aandacht trekken. Zelfs al is er geen enkel bewijs, dan nog worden bijtende honden vaak gelabeld als Pit Bull (wat zoals we zagen niet eens een ras is) of (Amerikaanse) Staffordshire.

Een groep van wetenschappers van de Universiteit van Utrecht heeft een test ontwikkeld om te worden gebruikt bij agressieve honden, dat aandringt op een geïsoleerde opsluiting van de hond voor maanden, gevolgd door een test. Er zijn gevallen van Pit Bull-achtigen die makkelijk slaagden voor de test, maar nog steeds ter dood veroordeeld werden, een duidelijke aanwijzing dat discriminatie op grond van ras nog steeds bestaat.

10.3 Andere landen

In veel andere landen is er BSL in werking, en / of lopen er discussies over danwel de invoering of de opheffing van BSL. Ook in ons eigen land is er BSL van kracht op verschillende lokale niveaus (staat, provincie, etc.).

Enkele voorbeelden van landen die op dit moment BSL in werking hebben voor de Amstaff¹:

• Groot Brittannië	Totaal verbod (zelfs tijdelijk verblijf is verboden).
• Noorwegen	Totaal verbod (zelfs tijdelijk verblijf is verboden).
• Denemarken	Totaal verbod (14 rassen). Honden van voor 17 maart 2010 (met bewijs) mogen het land in met een riem niet langer dan 2m en een muilkorf.
• Duitsland	Regels zijn lokaal bepaald. In sommige gebieden mag een Amstaff niet langer verblijven dan 24 uur (Bremen), in sommige is een riem en muilkorf verplicht.
• Frankrijk	Geen verbod voor honden met een FCI stamboom, maar de procedure om het land in te mogen is zo complex dat zelfs tijdelijk verblijf of doorreis praktisch onmogelijk is. De eigenaar moet met de hond slagen voor een test, gebruikmakend van Franstalige commando's, om toestemming te krijgen het land te betreden.
• Zwitserland	Regels zijn lokaal bepaald en het is moeilijk ze goed te kennen. In sommige gebieden is bijvoorbeeld special training verplicht.

¹ Dit overzicht is niet bedoeld als een bruikbaar overzicht van de regels, maar slechts als een indicatie van de verspreiding. Check voor actuele en complete regels de officiële wetgeving van de diverse landen

• Kroatië	Pit Bull achtige honden zijn verboden, Amstaffs met FCI stamboom zijn toegestaan met riem en muilkorf.
• Spanje	Regels zijn lokaal bepaald. Een riem en muilkorf zijn nodig en soms een licentie.
• VS	Regels zijn lokaal bepaald en op verschillende niveaus (State, County, enz.), variërend van verboden tot andere maatregelen.

10.4 Het gevecht

In alle landen blijven organisaties BSL bestrijden. Gelukkig heeft het ras een aantal geweldige bondgenoten:

- Dog Whisperer Cesar Millan heeft een pack samengesteld uit verschillende rassen, de meeste van hen Pit Bull types, en blijft de wereld voorhouden dat het ras nooit schuld heeft.
- Bad Rap is een organisatie die Staffords en Pit Bull-achtigen helpt te redden uit het asiel. Zij worden geëvalueerd, in een pleeggezin geplaatst en na de training samen met de nieuwe eigenaren, vinden zij hun weg naar liefdevolle gezinnen. Ze verzorgen ook sterilisatie programma's. BadRap is vooral bekend geworden om hun werk met de honden gered uit de vechtkennel van NFL-speler Michael Vick. Opgericht door Tim Racer en Donna Reynolds, heeft deze organisatie een hoop voor het welzijn en de reputatie van het ras gedaan.
- Villalobos Rescue Center (Pit Bulls & Parolees), is een organisatie die het redden van Pitbulls combineert met een programma voor voormalige gevangenen en daarmee een succesvol tv-programma hebben gemaakt.
- Martin Gaus. Nederlands bekendste hondentrainer verzet zich tegen het stigmatiseren van honden op uiterlijk of ras, en legt het probleem waar het thuis hoort; bij de eigenaar.

Maar de beste ambassadeurs zijn alle verantwoordelijke eigenaren en hun verbazingwekkende honden, en de fokkers die deze honden gefokt hebben en hun verantwoordelijkheid nemen om ze te socialiseren en zorgvuldig de juiste eigenaren te selecteren. Wereldwijd worden in veel landen honden onderworpen aan een karakter en gedragstest en in elk land slaagt dit ras erin om zich te onderscheiden met een van de hoogste percentages geslaagde honden.

11 AANSCHAF

11.1 Stamboom

Schaf een American Staffordshire Terrier altijd aan met een FCI stamboom. Alleen met een FCI erkende stamboom heeft u een erkende Amstaff, en dat kan in sommige landen (zoals vroeger ook in Nederland) het verschil maken tussen leven en dood van uw hond.

Laat u niet verleiden door mooie praatjes:

- Korting als u geen stamboom hoeft te hebben:
Een fokker die met erkende stambomen werkt vraagt voor het hele nest stambomen aan, en zal nooit een hond zonder stamboom aanbieden. Zonder stamboom mist u ook garanties dat de ouderdieren de MAG test hebben gedaan en op ataxie zijn getest, want dit wordt bij de stamboomaanvraag in Nederland door de Raad van Beheer gecontroleerd.
- De honden hebben een stamboom van een andere instantie:
De Amstaff is een erkend ras, en de instanties die de stambomen bijhouden zijn aangesloten of erkend door de FCI. In Nederland en België wordt de afstamming tegenwoordig zelfs via DNA onderzoek gecontroleerd. Alleen een FCI stamboom wordt ook als geldig beschouwd in de nationale wetgevingen, in landen waar Pitbull-achtigen zijn verboden maar Amstaffs met FCI stamboom toegestaan.

Mocht u twijfelen, neem dan gerust contact met ons op.

11.2 Gezondheidsonderzoeken

Bij een nest American Staffordshire Terriers met een FCI stamboom hoort ook dat de ouders aan een aantal gezondheidstests zijn onderworpen. U kunt de fokker gewoon vragen om daar de documentatie van te mogen zien. Het gaat dan i.i.g. om een test op ataxia, op ED en HD. Zie de beschrijving hierboven bij de verschillende onderdelen.

11.3 Fokker

11.3.1 Keuze

Bezoek meerdere fokkers om u te oriënteren en zoek de fokker en honden waar u zich het prettigst bij voelt. Kom ook eens kijken op een van onze evenementen, niet alleen een goede gelegenheid om meerdere fokkers te spreken maar ook om met andere eigenaren te spreken.

11.3.2 Koop

Veel fokkers werken met een koopcontract en dat geeft houvast in de relatie. De prijzen liggen over het algemeen tussen de € 800 en € 1.600. Dat hangt soms ook samen met de kosten die een fokker maakt. Zeker als gebruik wordt gemaakt van buitenlandse dekruen kunnen de kosten van een nest hoog oplopen. En waar het lijkt of een fokker er leuk aan verdient op een nest van bijv. 8 puppy's zijn daar misschien mislukte dekkingen, verlies van een nest door bijv. baarmoederontsteking of nesten met 1 of 2 pups aan vooraf gegaan.

Beslis op basis van de klik. De klik met de oudercombinatie, het fokprogramma, de doelstelling van de fokker, en het gevoel dat je in de komende jaren steun en hulp kunt krijgen als dat nodig is. Bedenk ook dat het om een levend wezen gaat, en niemand alle problemen uit kan sluiten. Ga bij problemen altijd een open dialoog aan, zonder verwijten.

11.3.3 Mede-eigendom

Veel fokkers maken gebruik van de constructie van mede-eigendom. Het idee daarvan is dat een fokker een bredere groep aan honden aan wil houden om mee te fokken (en vaak ook showen) maar dat het niet goed zou zijn al deze honden zelf thuis te houden. Via mede-eigendom kan iedere hond toch de aandacht krijgen die hij nodig heeft. Dit is op zich een zeer positieve constructie, maar als dit ter sprake komt stel uzelf dan de volgende vragen:

- Sta ik achter het idee, en achter het plan dat mijn hond gebruikt wordt om mee te fokken?
- Is het een probleem als mijn hond soms met de fokker mee gaat naar shows, misschien zelfs in het buitenland?
- Ben ik bereid om een deel van de zeggenschap over mijn hond te delen, en vooral om in bepaalde perioden de aanwijzingen van de fokker op vertrouwen te volgen?
- Is de regeling evenwichtig en contractueel geregeld?

De fokker heeft net als u hart voor uw hond en een belang bij zijn/haar gezondheid. De fokker combineert dat echter met oog voor het belang van het ras en van de (toekomstige) puppy's. Daar moet u ook achter staan om de constructie te kunnen laten werken. Aan de andere kant schept dit ook een band en zal de fokker u vaak nog meer met raad en daad terzijde staan, en het kan natuurlijk heel leuk zijn als je hond mooie resultaten op een show haalt en/of een heel leuk nestje op de wereld zet.

11.4 Aandachtspunten

11.4.1 Couperen

Couperen is in Nederland al sinds lange tijd verboden. Laat u ook niet verleiden om dit dan alsnog in het buitenland te laten doen, want u bent dan gewoon strafbaar.

Gecoupeerde honden mogen ook niet deelnemen aan hondenshows in Nederland.